

'Openhartig' door Patricia Vlasman

Openhartig, Mijn leven met een haperend hart is, zoals de titel al suggereert, een autobiografie van Patricia Vlasman over haar leven met een ernstige hartziekte. Haar complexe hartafwijking is ongeneeslijk en ze zal uiteindelijk geen andere optie meer hebben dan een harttransplantatie. Aangezien er niet veel donorharten beschikbaar komen en de wachtlijst voor een harttransplantatie lang is, kom je pas op deze wachtlijst als je hier 'slecht genoeg voor bent'. In de tussentijd wordt geprobeerd met medicatie en behandelingen de hartziekte zo lang en goed mogelijk onder controle te krijgen en houden. In het geval van Patricia levert dit echter weinig successen op.

Openhartig is een aangrijpend verhaal en heel confronterend. Confronterend in de zin dat dagelijkse handelingen die voor gezonde mensen eigenlijk onbewust gaan en geen enkele moeite of inspanning kosten, zoals douchen of eten, bij Patricia plotseling tot heftige hartritmestoornissen kunnen leiden. Haar dagelijks leven wordt hierdoor ernstig beperkt en ze voelt zich bijna voortdurend te kort schieten als moeder en als partner.

Ook is het boek in sommige gevallen schokkend te noemen: ze krijgt te maken met vandalisme en pesterijen vanwege haar scootmobiel en invalide-auto! Ongelooflijk! Daarnaast raakt ze meerdere keren gefrustreerd in ziekenhuizen door het gedrag van haar artsen; ze blijkt niet volledig te zijn voorgelicht over de mogelijkheden, vindt vervolgens onbereidwilligheid van een arts om een behandeling bij haar uit te voeren, beloofde telefoontjes blijven uit en ze ontvangt regelmatig geen antwoord op verstuurde e-mails.

Enigszins onbevredigend vind ik het einde van het boek; er is een veelbelovende nieuwe behandeltechniek en de arts vertelt aan Patricia dat hij haar "geen genezing kan bieden" en ook "geen succesgarantie van 90%", zoals bij de patiënten die hij eerder behandeld heeft, maar dat hij haar "hopelijk kan verlossen van een aantal hinderlijke ritmestoornissen die u in uw

dagelijks leven beperken". In het boek vertelt Patricia niet wat deze behandeling haar uiteindelijk heeft opgeleverd; ze houdt het bij een hoopvol en positief, maar 'open', einde. Nu heb ik niks tegen 'open' eindes, maar in dit geval vind ik het jammer, omdat ik gedurende de autobiografie met Patricia mee heb geleefd en graag wil weten wat de behandeling haar heeft gebracht.

Het zou natuurlijk zo kunnen zijn dat Patricia het boek heeft afgerond voordat ze de behandeling heeft ondergaan, maar dit lijkt me onwaarschijnlijk. Haar hartritmestoornissen waren in die fase van haar leven namelijk in zo'n frequente en heftige mate aanwezig dat een boek schrijven hoogstwaarschijnlijk niet tot de opties behoorde. Dit is mijn aanname, mede omdat Patricia eerder in haar autobiografie vertelt over een tussentijdse 'betere' periode van haar ziekte (een paar jaar), waarin zij haar leven weer kon oppakken en in staat was haar debuutroman te schrijven ('In alles eenzaam'). Nu zou ik hieruit logischerwijs kunnen concluderen, dat de in de autobiografie laatst genoemde hoopvolle behandeling het leven van Patricia in dergelijke mate heeft verbeterd, dat ze vervolgens in staat was haar tweede boek *Openhartig* te schrijven!

Tot slot zou het ook niet onwaarschijnlijk zijn dat Patricia er bewust voor heeft gekozen het boek positief en met een gevoel van hoop te beëindigen, om de lezer met een goed gevoel achter te laten!

Uitgeverij	Artemis & co, 2012
Pagina's	212
ISBN	978 9047 202 226

Recensie door: Charlotte, 19 februari 2013

'Het kauwgomkind' van Doeschka Meijzing

Verhalen

DOESCHKA
MEIJRING *Het*
kauwgomkind
De verhalen QUERIDO

Doeschka Meijring was Nederlands schrijfster en heeft haar eerste verhalenbundel gepubliceerd in 1974 ('De hanen en andere verhalen'). Voor haar laatste roman uit 2008, 'Over de liefde', ontving zij maar liefste drie prijzen, namelijk de AKO Literatuurprijs, de F. Bordewijkprijs en de Opzij Literatuurprijs. Doeschka heeft tussen 1974 en 2012 rond de twintig titels gepubliceerd; voornamelijk romans, maar ook verhalen en poëzie ('Paard Heer Mantel').

'Het kauwgomkind' bevat verhalen die Doeschka Meijring heeft geschreven tussen 1969 ('I've got a bird that whistles, I've got a bird that sings') en 2012. Haar manier van verhalen vertellen is merkbaar veranderd door de jaren heen. Het kan zijn dat het ene verhaal hierdoor meer aanspreekt dan het andere. Persoonlijk vind ik 'Kleine geschiedenis van het slaan' het meest amusante verhaal uit de bundel. Hieronder een citaat (pagina 83) van het begin van dit verhaal:

'Voor onze familie, groot als een menigte die niemand tellen kan, is slaan het zout in de pap. Met uitzondering van mijn oudste zus Joke kan niemand zich een dag uit zijn leven herinneren dat er niet links of rechts flinke klappen werden uitgedeeld. We waren met z'n dertien bij ons thuis. Je viel dus wel eens een dag buiten de prijzen. Aan de andere kant echter verhoogde het aantal kinderen het gemiddelde aanzienlijk. Het slaan bleef niet beperkt tot ons gezin. Ook bij de ooms en tantes was het zo de gewoonte, en ik herinner me nog levendig de vreugde in de familie toen mijn tweede zus Johanna woedend het ouderlijk huis binnen stormde omdat haar man haar geslagen had. De lijn is terug te trekken naar mijn grootvader, die in slaan een pedagogisch heil zag. Ik heb hem slechts als een bibberende oude man gekend, maar het zwiepende Spaanse riet was speciaal voor zijn krachteloze handen uitgevonden. Mijn grootmoeder van moederskant had zich bij de zwakte van de ouderdom neergelegd en beperkte zich tot knippen, wat evenveel pijn deed maar minder schrik teweegbracht.'

De titel van deze verhalenbundel, 'Het kauwgomkind', is tevens de titel van het laatste verhaal in het boek. Helaas overleed

Doeschka, vandaag precies een jaar geleden op 64-jarige leeftijd, voordat zij dit verhaal kon voltooien. 'Het kauwgomkind' is in de bundel gepubliceerd zoals ze het heeft achtergelaten.

Uitgeverij Querido, 2012
Pagina's 278
ISBN 978 9021 441 689

Recensie door: Charlotte, 30 januari 2013

'Vossenblond' door Rascha Peper

Rascha Peper (pseudoniem van Jenneke Strijland), bijna 64 jaar oud, debuteerde in 1990 met de verhalenbundel *De waterdame*. Sindsdien heeft zij niet stilgezeten en bracht met **Vossenblond** in 2011 alweer haar 14e boek uit. Met 'Rico's vleugels' werd zij in 1994 genomineerd voor de AKO literatuurprijs. In 1996 heeft zij met 'Russisch blauw' de Multatuliprijs gewonnen. Ook zijn enkele van haar boeken in het Duits vertaald.

'Vossenblond' gaat over Walter Tervoort, een archeozoöloog, die in zijn vrije tijd eens in de zoveel tijd een escortdame aan huis laat komen. Wanneer zijn vaste escortdame met het vak stopt, gaat hij zich opnieuw oriënteren op de markt. Hij kiest een vrouw uit die hem het meeste aanspreekt, maar deze blijkt op het laatste moment te zijn verhinderd. Walter gaat vervolgens enigszins tegen zijn zin in, akkoord met een jongere escort. De roodharige Vera verschijnt op zijn stoep. Hoewel hij in eerste instantie niet echt onder de indruk is, raakt hij behoorlijk van haar gecharmeerd en nodigt haar snel weer uit voor een volgend bezoekje. Walter krijgt sterke gevoelens voor Vera, krijgt haar niet meer uit zijn hoofd en begint obsessief gedrag te vertonen. Vera trekt echter haar eigen plan.

Vossenblond is een amusant boek, maar had inhoudelijk sterker kunnen zijn. Wat ik vooral erg jammer vond aan het verhaal, was dat Vera de dochter van zijn ex-vrouw bleek te zijn...! Hoe groot is die kans? En waarom? Er bestaat bij Walter zelfs een vermoeden dat hij de vader van Vera zou kunnen zijn... Ik had het verhaal interessanter en geloofwaardiger gevonden als Vera gewoon een wildvreemde voor Walter was geweest.

Een ander minpuntje aan het boek, is dat een gedeelte van het verhaal gaat over de opgravingen die Walter doet voor zijn werk als archeozoöloog. Als je hierin interesse hebt is het wellicht een leuke toevoeging in het boek, maar persoonlijk werd ik er niet door geboeid.

Uitgeverij Querido, 2011
pagina's 255
ISBN 978 9021 440 156

Recensie door Charlotte, 10 december 2012